

[Morten Lange.]

tetscentre ud over landet, formodentlig tre i tallet. Den mest oplagte af de placeringsmuligheder, der er tale om, er vistnok fortsat Ålborg, medens Roskilde og Esbjerg derudover har meget stærke argumenter for sig, men det er jo altid klart, at hvis noget deler det høje ting, så er det den slags lokaliseringsproblemer, og mange argumenter må naturligvis vejes nogle gange igen. Jeg skal dog, i hvert fald indtil videre, holde fast ved, at der er megen rimelighed i disse placeringer, de er forholdsvis befriet for en række af de mere eller mindre subjektive argumenter, der naturligvis også har vægt i en debat.

Jeg skal alligevel komme med nogle supplerende bemærkninger i anledning af udviklingen siden sidst og et par bemærkninger til noget af det, der er blevet sagt af andre ordførere.

Jeg vil understrege det samme, som hr. Gottschalk-Hansen og andre understregede, nemlig Københavns universitets særlige trang; blot vil jeg gerne rette nogle tal. Det blev nævnt, at Københavns universitet var bygget til 8.000 studenter. Gid det var så vel! Det er i hovedsagen struktureret efter 5.000 studenter, og det endda 5.000 studenter, der havde en mindre undervisningsfrekvens på universitetet, end studenterne har i dag, så når tallet i dag er oppe i nærheden af 20.000, vil man forstå, at problemerne omkring Københavns universitet for længst har passeret det punkt, hvor situationen var overmoden. Der må meget hurtigt træffes foranstaltninger, ellers vil det ikke være muligt at gennemføre nogen som helst udbygning. I Århus er der forhold, der i nogen grad minder om København; det forekommer mig helt nødvendigt, at vi i løbet af kort tid får særlige rammelove for udbygningen af de eksisterende universitetscentre, og det gælder altså i særlig høj grad for København.

Jeg vil dog gerne lægge til, at selv om jeg kun har nået en meget præliminær gennemlæsning af en betænkning fra det såkaldte dispositionsudvalg, forekommer det mig, at ideen om en totaludflytning af Københavns universitet til Tåstrup set på lidt længere sigt kolliderer alvorligt med tanken om en centeropbygning ud over landet, økonomisk og på anden vis, og at den på lidt kortere sigt måske kan gøre det vanske-

ligt at få gennemført en række ændringer, som vil være nødvendige, hvis det undervisningssystem, som Københavns universitet repræsenterer, skal kunne udbygges, så det kan bruges.

Jeg har ikke nogen enorm forhåndssympati for Tåstrupløsningen; jeg er parat til at overveje min argumentation, når jeg engang får stavet mig igennem alle siderne i betænkningen, men jeg er i hvert fald af den opfattelse, at hvis man tror, man kan lave sig en sovepude i retning af, at ved lejlighed flytter vi nok til Tåstrup, og så kan tingene udskydes i den anledning, så har man i hvert fald gjort sig selv en meget lille tjeneste. Der er ikke noget som helst, der kan udskydes, fordi man måske engang ad åre flytter et eller andet sted hen. Det er den hårde kendsgerning, og den har en vis indflydelse også på konklusionen.

Der er i øvrigt blevet nævnt nogle problemer om selve centeropbygningen. Jeg forstod på hr. Guldberg, at han for det første mente, at det var forholdsvis ligegyldigt, hvor vi lagde disse udmærkede universiteter, om det var i store eller små byer. Jeg er ganske uenig med ham. Det er naturligvis meget nemt at pille et par af de billigste argumenter ud og så prøve at svække dem lidt. Alle argumenter omkring universitetslokaliseringen kan svækkes, og man kan lade være med at lade hvert af dem veje ret meget. Men når man tager summen af de argumenter, som tyder på, at der skal ret store bycentre til for at klare, hvad der måtte være af byudviklingsopgaver osv., vil man få den samme erfaring, som næsten alle lande, vi kender noget til, har fået i nyere tid, nemlig at så godt som intet universitet i Europa i de sidste år — og der er blevet lavet en hel del nye — er lagt andre steder end i nøje forbindelse med en forholdsvis stor by. Det kan godt ske, at en by på 80.000 personer er lille efter tyske forhold, efter danske forhold er den nu forholdsvis stor. Jeg kender ikke andre universiteter end Umeå universitet, som ligger ved en lille by, og der er ikke ret store byer, når man kommer på de kanter — man kan næsten ikke finde dem større. Der er mange argumenter for det, og jeg skal ikke trætte hr. Guldberg med hele remsen; han vil kunne læse i planlægningsrådets skitse og finde en del af dem, og flere kan lægges til.